

Skon znakomitego fizyka.

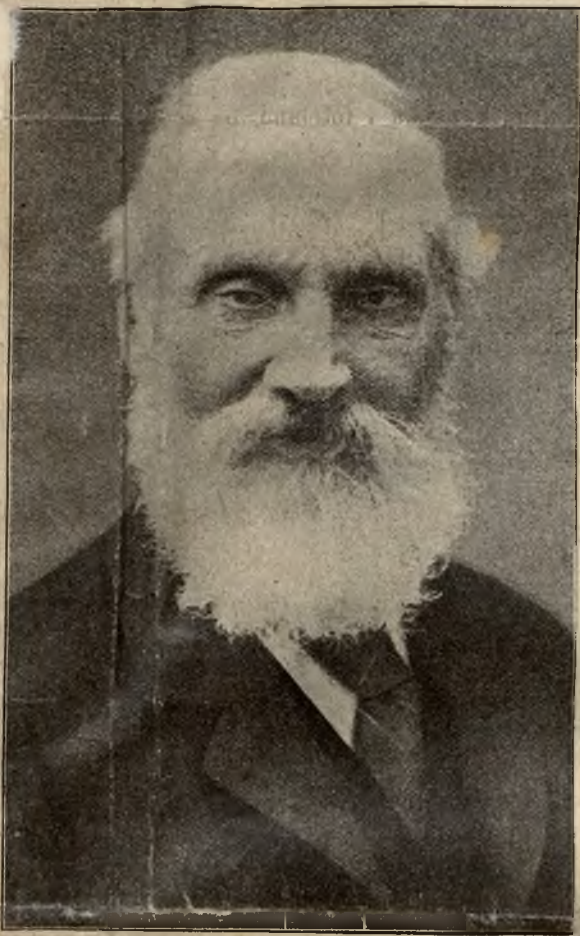
Przed kilku dniami złożyła Anglia w katedrze westminsterskiej zwłoki jednego z największych swych uczonych, sławnego fizyka, lorda Kelvina.

William Thomson, bo tak brzmi rodowe nazwisko zmarłego uczonego, urodził się w roku 1824 w Belfast, gdzie ukończył szkoły średnie. Studya uniwersyteckie rozpoczął w Glasgowie, potem przeniósł się do Cambridge, wreszcie dla uzupełnienia swych wiadomości wyjechał do Paryża, poświęcając się głównie fizyce. Już na ławie szkolnej rozpoczął ogłaszać wyniki swych badań, które zwróciły powszechną uwagę na młodego uczonego. W

podmorski między Anglią a Ameryką; pierwszy bowiem kabel, jaki założono między nowym a starym światem bez jego współudziału, okazał się zupełnie nieużytecznym. Wiele odkryć poczynił również w zakresie geografii fizycznej, badając zwa-

może znaczenie posiada zbudowany przez niego elektrometr, używany dotychczas we wszystkich laboratoriach fizycznych i elektrotechnicznych, przy pracach z małymi ilościami elektryczności.

W uznaniu jego zasług królowa Wiktorya na-

Skon znakomitego fizyka: Sławny fizyk lord Kelvin.

uznaniu swych prac, jako dwudziestoczteroletni za ledwie młodzieniec, został mianowany profesorem fizyki w uniwersytecie w Glasgowie, a jednocześnie oddano mu także redakcję czasopisma matematyczno-fizycznego. W organie tym umieścił wiele swych cennych prac, między innymi swe podstawowe dzieło o elektryczności sferycznej. Imię jego nabrało wszechświatowej sławy w roku 1858, gdy dzięki teoretycznym i praktycznym pracom Thomsona udało się wreszcie przeprowadzić telegraf

Po śmierci króla szwedzkiego: Gustaw V. składa przysięgę na konstytucję.

szcza warunki przyływu i odpływu morza, a także pracując nad ściślejszym poznaniem kształtu ziemi. Z wynalazków jego praktycznych największe

dała mu w roku 1892 tytuł lorda Kelvina, poprzednio zaś obrany został prezesem „Royal Society“ w Londynie. W pogrzebie wielkiego uczonego brali udział reprezentanci domu królewskiego, władze rządowe i miejskie, przedstawiciele stowarzyszeń naukowych całego świata i bardzo wielu dawnych uczniów zmarłego profesora.

Po śmierci króla szwedzkiego.

Le roi est mort — vive le roi! Zaledwie sędziwy Oskar II zamknął oczy, zaledwie wieść o osieroceniu tronu szwedzkiego rozeszła się w kraju, już nowy król objął rządy i złożył przysięgę na konstytucję. Uroczyste objęcie rządów przez króla Gustawa V. odbyło się na posiedzeniu Rady państwowej, w obecności ministrów, wyższych urzędników i jeneralicji. Król przedewszystkiem zajął się przeglądem rządów swego ojca, podnosząc ich znaczenie dla kulturalnego rozwoju państwa, następnie zaś oświadczył, że najgorętszym jego usiłowaniem będzie skupienie ludu szwedzkiego do wspólnej pracy dla dobra kraju. Po przemówieniu swem zaprzysiął Gustaw V. uroczyste konstytucję.

Nowy król szwedzki jest w części zaznajomiony z rządami swego królestwa, jako następca tronu bowiem nie był — jak w innych państwach — odsunięty od rządów, lecz przeciwnie, miał niejednokrotnie sposobność praktycznego zapoznawania się z potrzebami państwa, sprawując rządy w imieniu króla. Działo się to nie tylko wówczas, gdy król był chory lub nieobecny w kraju, lecz i wtedy, gdy chwilowo potrzebował wypoczynku. Taki wypadek zaszedł między innymi w burzliwym czasie zerwania unii z Norwegią.

Po śmierci króla szwedzkiego: Okryty krepą sztandar królewski.

Fot. K. Seebald, Wiedeń.